

Leven wij echt vrij, gezond en in overvloed?

Leven wij in een wereld waarin we gelukkig zijn, wij allemaal, niet alleen een klein handje vol?

We hebben het toch goed? De wereld is er een van overvloed en dat delen we met zijn allen, de natuur is prachtig en zal eeuwig blijven bestaan, mensen zijn inspirerend en als we alle negatieve zaken uit ons gezichtsveld bannen, dan blijft dat plaatje perfect in stand. Het is tenslotte jouw wereld, jouw leven en jij hebt het recht het zo vorm te geven zoals jij dat zou willen. Dus, als jij wilt leven in een wereld die fantastisch is, hoef je alleen je ogen te sluiten voor de ellende die er om je heen te zien is.

Vaak gezegd; je kunt er toch niets aan doen, jij doet net zo goed als iedere ander je best om jouw leven zo plezierig mogelijk te laten verlopen. Jij had ook graag gezien dat iedereen de kans op geluk had in deze wereld maar, helaas zijn we niet allemaal op dezelfde plek geboren.

Het is niet dat ik pessimistisch de wereld in kijk, maar ik vind dat wij wel moeten blijven zien hoe het op dit moment echt gaat en welke kant we op gaan. Het zijn namelijk niet de grote bedrijven of de extreem rijken die de toekomst van de wereld bepalen. Maar dat zijn wij, 'de gewone mensen', wij hebben de macht. Maar dan moeten we wel zien wat er gaande is en snappen dat wij het voor het zeggen hebben. Wordt bewust, lees meer [alternatief nieuws](#) i.p.v. [nepnieuws](#).

Om te beginnen in maart 2017, dan mogen we kiezen, kunnen wij ook voor een aardverschuiving zorgen, zoals nu om ons heen gebeurt, ik hoop het met heel mijn hart.

Ik hoop dat we een zonnige toekomst tegemoet gaan, een van saamenhorigheid, een van echte vrijheid, een van echte gezondheid. Waar het niet meer draait om het geld, maar om ons de

gewone mensen. En vergeet niet, jij hebt de macht daartoe, wordt bewust en laat je stem horen.

Omdat vrijheid begint bij gelijkwaardigheid van alle mensen. Zonder individu geen
gemeenschap, zonder gemeenschap geen individu

Op dit moment zou je overal kunnen zijn, alles kunnen doen. In plaats daarvan zit je nu alleen voor een scherm te staren naar dit filmpje. Maar kijk nog even verder, want je kunt er iets van opsteken, een stukje bewustwording zeg maar.

Wat houdt ons tegen te doen wat we echt willen doen? Te zijn waar we willen zijn?

Elke dag worden we wakker in dezelfde kamer en volgen we dezelfde route, om eigenlijk precies dezelfde dag te leven als gisteren. Maar ooit was elke dag een nieuw avontuur. Ergens onderweg is er iets veranderd. Ooit waren onze dagen tijdloos, nu zijn ze gepland. Is, hoe je nu leeft, wat het betekent om volwassen te zijn, om vrij te zijn? Maar zijn ben jij echt vrij?

Voedsel, water, land. De elementen die we nodig hebben om te overleven zijn in handen van corporaties. Er groeit geen eten voor ons aan bomen, er stroomt geen drinkwater in beken en rivieren, er is geen vrij land om een huis te bouwen. Als je probeert te nemen wat de Aarde je biedt wordt je opgesloten. Dus leven we volgens hun regels.

Jaren achtereen zitten we stil en herkauwen we wat ons wordt verteld. We worden getest en gesorteerd als proefpersonen in een lab. We worden opgevoed om geen verschil in de wereld te maken, opgevoed om niet anders te zijn. Slim genoeg om ons werk te doen maar niet om onszelf af te vragen **waarom doen we dit**. Dus we werken en we werken, zodat we geen tijd meer over hebben om te leven. Totdat er een dag komt waarop we te oud zijn om te werken. Dan worden we achtergelaten om te sterven. Onze kinderen nemen onze plaats in in het spel en gaan zo verder en verder en verder en verder.....

Voor ieder van ons is ons pad uniek, maar samen zijn we niets meer dan brandstof. De brandstof die de elite voortstuwt. De elite die zich verstopt achter de logo's van hun corporaties. Dit is hun wereld. En hun meest waardevolle grondstoffen zitten niet in de grond. Dat ben jij of eigenlijk WIJ.

Wij bouwen hun steden, besturen hun machines, wij vechten hun oorlogen. Uiteindelijk is het niet geld dat hen voortdrijft. Het is macht. Geld is simpelweg het gereedschap dat ze gebruiken om ons te besturen. Waardeloze stukken papier die we nodig hebben om te eten, te bewegen en om ons te entertainen. Ze gaven ons geld en in ruil daarvoor gaven wij hen de wereld.

Waar ooit bomen stonden die de lucht verschoonden, staan nu fabrieken die het vergiftigen. Waar ooit drinkbaar water lag, ligt giftig afval dat stinkt. Waar ooit dieren vrij rondzwierven, staan industriële veehouderijen waar ze eindeloos geboren en geslacht worden voor ons genoeg.

Meer dan een miljard mensen verhongeren, ondanks dat er genoeg te eten is voor iedereen. Waar gaat het allemaal heen? 70% van het graan dat we verbouwen wordt aan dieren gevoerd om ze maar vet genoeg te maken voor jouw diner. Waarom zou je daar de mensen mee steunen die verhongeren? Die zijn verder niet van nut.

We zijn verworden tot een plaag die zich verspreidt over de wereld, en het milieu, dat ons in leven houdt, vernietigend. We zien alles als iets om te verkopen, als een object om te bezitten.

Maar wat gebeurt er wanneer we de laatste rivier hebben verontreinigd? Het laatste beetje lucht hebben vergiftigd? Wanneer we geen olie meer hebben voor de trucks die ons ons voedsel brengen?

Wanneer zullen we ons realiseren dat we geld niet kunnen eten, dat het geen waarde heeft?

We vernietigen niet alleen de planeet. Maar vernietigen we al het leven erop. Elk jaar sterven er duizenden soorten uit. En het duurt niet lang meer of wij zijn de volgende.

Als je in het beloofde land Amerika woont heb je 41% kans dat je kanker krijgt. Hartziekten doden 1 op de 3 Amerikanen. We nemen medicijnen om deze problemen aan te pakken, maar medische zorg is inmiddels doodsoorzaak nummer 3. Er wordt ons verteld dat alles opgelost wordt door geld naar wetenschappers te gooien zodat ze een pil kunnen ontwikkelen die al onze problemen oplost. Maar de farmaceutische bedrijven hebben ziekten nodig om geld te verdienen, heel veel geld.

We denken dat we naar de oplossing rennen, maar eigenlijk rennen we weg van de oorzaak.

Onze voeding en daarmee onze gezondheid.

Ons lichaam is een product van wat we eten, en wat we eten is puur ontwikkeld voor winst. We vullen onszelf met giftige chemicaliën. De lichamen van dieren besmet met medicijnen en ziektes. Maar we zien het niet, al wordt dat langzaam beter. De kleine groep van corporaties die de media bezitten willen niet dat we het zien. De huidige media is vervallen tot nepnieuws, geen objectief nieuws onafhankelijk en open gebracht. We worden omringd met een fantasie die ons verteld wat de werkelijkheid is, maar die is ver van waar..

Het is grappig te bedenken dat mensen ooit dachten dat de Aarde het middelpunt van het universum was. Maar ja, tegenwoordig zien we onszelf als het middelpunt van de planeet. We wijzen naar onze technologie en technische kennis en zeggen dat we de slimsten zijn. Maar illustreren computers, auto's en fabrieken echt hoe intelligent we zijn? Of laten ze zien hoe lui we zijn geworden?

We dragen het label "beschaafd". Maar als je dat label weghaalt, wat zijn we dan? Hoe snel we

wel niet vergeten dat pas in de laatste honderd jaar vrouwen stemrecht kregen; zwarten dezelfde rechten gaven als anderen.

We doen alsof we alwetende wezens zijn, maar er is veel dat we niet zien. We lopen op straat en negeren alle kleine dingen. De ogen die staren. De verhalen die ze delen. We zien alles als een achtergrond voor 'mij'. Misschien zijn we bang dat we niet alleen zijn. Dat we deel zijn van een groter plaatje. Maar we maken die connectie niet, we vereenzamen.

We vinden het oké om varkens, koeien, kippen en vreemdelingen uit een ander land te vermoorden. Maar niet onze burens, honden en katten die we hebben leren liefhebben en begrijpen. We noemen andere dieren dom maar toch wijzen we naar hen om onze acties te rechtvaardigen.

Maar dat we vermoorden simpelweg omdat we het kunnen en het altijd al hebben gedaan, maakt dat het goed? Of laat het zien hoe weinig we geleerd hebben? Dat we nog steeds uit oeragressie handelen in plaats van uit liefde en compassie.

Op een dag zal de sensatie die wij leven noemen ons verlaten. Onze lichamen zullen rotten, onze kostbaarheden worden ingevorderd. De acties van gisteren zijn alles wat overblijft. De dood omringt ons continu, maar toch lijkt het zo ver weg van ons dagelijks leven. We leven op een wereld op de rand van instorten. De oorlogen van morgen hebben geen winnaars. Omdat geweld nooit de oplossing zal zijn, het zal elke mogelijke oplossing vernietigen.

Als we allemaal naar ons meest innerlijke verlangen kijken, zullen we zien dat onze dromen niet zo verschillen. We delen een gezamenlijk doel. Geluk, liefde en vrede.

We scheuren de wereld in stukken op zoek naar vreugde, zonder ooit eerst in onszelf te kijken. Veel van de gelukkigste mensen bezitten het minst.

Maar zijn we wel echt zo gelukkig met onze iPhones, onze grote huizen en onze luxe auto's?

We hebben onszelf losgekoppeld van elkaar. Onze idolen zijn mensen die we nog nooit hebben ontmoet .

We zijn getuige van het buitengewone op onze schermen maar van het alledaagse overal elders.

We wachten op iemand om ons verandering te brengen zonder ooit te denken over zelf te veranderen.

Presidentiële verkiezingen zouden net zo goed kop of munt kunnen zijn. Het zijn twee kanten van dezelfde munt. We kiezen welk gezicht we willen zien en de illusie van keuze en verandering is ontstaan. Maar de wereld blijft hetzelfde. We realiseren ons niet dat de politici óns niet dienen; ze dienen hen, die hen betalen om aan de macht te komen. We hebben leiders nodig, geen politici. Maar in deze wereld van volgers zijn we vergeten onszelf te leiden.

Stop met wachten op verandering, en wees zelf de verandering die je wil zien.

We zijn niet zo ver gekomen door op onze kont te zitten.

De mensheid heeft niet overleefd doordat we de snelsten of de sterksten waren, maar omdat we samenwerkten.

We hebben ons meester gemaakt in doden. Laten we ons nu focussen op de vreugde van het leven.

Dit gaat niet om het redden van de planeet. De Aarde zal blijven bestaan met of zonder ons. De Aarde bestaat al miljarden jaren, ieder van ons heeft geluk de 80 te halen.

We zijn een flits in de tijd, maar onze impact is voor eeuwig.

Ik heb vaak gewenst dat ik in een tijd voor de computers leefde, toen we nog geen schermen hadden om ons af te leiden. Maar ik realiseerde me dat er één reden is waarom dit de enige tijd is dat ik wil leven. Omdat er vandaag een mogelijkheid ligt die we nooit eerder hadden. Het internet geeft ons de macht om een bericht te delen en miljoenen mensen rond de wereld te verenigen. Nu we nog kunnen moeten we onze schermen gebruiken om ons dichterbij elkaar te brengen, in plaats van verder uit elkaar te drijven.

Ten goede of ten kwade, onze generatie zal de toekomst van leven op Aarde bepalen.

We kunnen kiezen om dit systeem van vernietiging te blijven dienen totdat er geen herinnering meer aan ons bestaan overblijft.

Of we kunnen wakker worden. Ons realiseren dat we niet verder evolueren, maar achteruit gaan ... We hebben alleen schermen in ons gezicht zodat we niet zien waar we heen gaan.

Dit huidige moment is waartoe elke stap, elke zucht en elke dood ons geleid heeft. We zijn de gezichten van iedereen die voor ons kwam.

En nu is het onze beurt. Je kunt kiezen je eigen pad te volgen of om de weg te kiezen die zoveel anderen voor jou al namen. Het leven is geen film. Het script is niet al geschreven.

Shares

- -

[Facebook](#)

- -

[Twitter](#)

- -

[Google+](#)

- -

[LinkedIn](#)

- -

[Pinterest](#)

- -

[Tumblr](#)

- -

[Gmail](#)

- -

[Uitprinten](#)

Gezondheid & Voeding